

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 19 de Maig.—S. Pere Celestí p. y S. Ivo adv.
Dill. 20.—N.^a S.^a de la Divina Gracia, Sts. Bernardí de Sena y Baldiri m.
Dim. 21.—S. Secundi mr. y la Bta. María del Socós.
Dimec. 22.—Stes. Rita de Cassia vda., Quiteria y Julia vgs. mrs. y Sts. Cas to y Emilio, mrs.
Dij. 23.—La Aparició de S. Jaume ap.
Div. 24.—Stes. Afra. Susana, Marciana y Paladia, mrs.
Dis. 25.—S. Gregori VII p. y Sta. Magdalena de Pazzis.

QUARANTA HORES.—Continuan en a iglesia de Ntra. Sra. del Carme, demá passarán en la del S. Hospital.—La exposició de S. D. M: comensará á les 6 avuy, las demá será á dos quarts de 7.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'25	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	15'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	18'00	«
Besses.	20'00	«
Ljubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'80	«

Núm. 47

SURT ELS DIUMENGES
REVISTA CATALANA MONTANYENCA

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

JA HI TORNEM

III.

Com es difícil qu' en un document en que s' hi contenen varies disposicions, totes sian dolentes ó totes bones, sinó que per regla general s' hi solen trovar les unes barrejades ab les altres, aixís també en el Decret qual anàlisis aném á prosseguir, en mitj dels articles censurats lluheixen un parell de coses que conceptuém encertades. La primera se refereix á la supressió de Comissions oficials que passin als col·legis particulars á examinar als alumnes. Existeixen dues grans rahons principals que abonan aquesta supressió; la primera consisteix en que no es digne per un funcionari d' alguna representació (y merescuda ó no, hem de regoneixer que 'l professorat oficial ne té bastanta) vagi á prestar els seus serveys á domicili peregrinant d' assí y d' allá á disposició de qualsevol empresa particular, la que si bé paga ab ma generosa la visita, no's pot admetre que tingui dret á exigir-la. Certes funcions elevades aixís en lo civil!

com en lo religiós no es recomanable anarles á realisar de casa en casa. Ademés el caràcter pràctic de certes assignatures exigeix proves de suficiencia en el maneig ó regoneixement de material científich y aquest siguent insuficient en bon número de col·legis, al privar als examinadors d' ordenar alguns exercicis posa als examinats en un col·legi en condicions diferents dels examinats en altres y á casi tots en distinta situació de la dels alumnes oficials. En según terme es indispensable convenir que no son els moments propicis pera aplicar la més estricta justicia aquells en que 'ls jutjes examinadors son objecte per part dels alumnes y sos professors de tota mena d' atencions; desde la rebuda á l' estació ó punt d' arribada, fins á la despedida que segueix á la prosáica entrega del import de les dietes devengades, 's passa per una série llarga de xocolates, gelats, pastissos, caldo, vi ranci, franquieg de cartes etc. Calculiu els nostres llegidors que no ignoran, ben segur, que «*dádivas quebrantan peñas* lo violent de la situació d' un examinador recte y el perill que corre de ser en un moment poch ó molt

traydor à la nota de justicier que potser li haurà costat de guanyar una colla d'anys. Les Audiències y Jutjes que encara que no sian institucions immaculades no sempre tenen patènt d'exercici bruta, calculis en que vindrian à degenerar si anessin d'un cantó al altre administrant justícia à casa dels interessats entre les festes y agassatjós dels que perillan de rebre sentència condemuatoria.... Se dirà que les distancies à que certs col·legis 's trovan dels Centres oficials y les dolentes vies de comunicació justifican que sigui preferible [el traslladarse de l' Institut ó Universitat al Col·legi ó Facultat lliure un parell de persones que l' embarcar tota la quitxalla cap al centre falta gent. No es difícil veure en aquest argument vici de parcilitat puig ningú ignora que si aixó pogué ser admssible temps enra avuy no ho es, donchs s' ha facilitat molt el viatjar y en proba d' aixó ens limitarem à consignar qu' aquells mateixos que fan escarafalls d' anarse à examinar à la Capital pretextant inconvenients de viatge entre primavera é istiu, emprenen al cor de l' hivern peregrinatjes més incómodos y perillosos pera anar à passar ab llur familia les festes de Nadal. Bo seria qu' à cada poble hi hagués un Institut y à cada vila una Universitat pro mentres no sigui aixís sempre es més equitatiu y decorós que 'ls examinandos acudeixin à la Capital que no pás que l' establiment d' ensenyansa se converteixi en una ambulancia acadèmica. A qui no ho vulgui creure li recordarem que havém vist que l' Institut de Barcelona enviava comisions à alguns col·legis situats més aprop d' ell que les cases d' alguns catedràtics que diariament donavan sa corresponènt classe, inclós al col·legi del Seminari que 'strobava de l' Ins-

titut, à un tirat de pedra *sense mandró*.

A. C.

(Acabará.)

La Exposició Olotina à ca 'n Parés.

El resultat de la exposició intima d' art oloti organizada per l' «Institut Oloti» al Saló Parés de Barcelona y que quedá closa el diumenge passat, á sigut superior à les esperanses qu' en ella els més optimistes hi havian fundat. Malgrat l' estat de perturbació que regnava en la comtal ciutat per causes de diverses índoles, cada dia se vegé el gran Saló sumament visitat havénthi dias y ocasions en que apenes era possible donarhi un pás. Tota la colonia olotina hi ha concorregut manifestant el seu entussiasme devant d' aquella brillant manifestació de la vila estimada, igualment hi han concorregut tots els individus de nostra colonia estiuhenca, com aixís mateix tots aquells que coneixent de prop ó de lluny nostra vila, l' estiman y fins moltíssims que sense coneixerla sentan per ella verdadera simpatia. Tot el mon artístich y literari y tots els que 's preocupan del renaixement de nostra estimada Catalunya, en fi tot lo que à Barcelona val alguna cosa des del punt de vista intelectual se pot dir que ha desfilat devant de les obres de nostres artistes y tots à l' una han manifestat la més agradable de les sorpreses, declarant que la que aquí 's fá no té rival en cap altre població d' igual y fins molt superior catagoría de Catalunya ni fora d' ella.

No 'ns atreviriam à estampar aquest

concepte que podrien semblar inflats y vanitosos si no estessin corroborats per les crítiques de tota la premsa Barcelonina. D' aquestes crítiques volem ferne un extracte en les columnes de SANCH NOVA ficantnos més que 'n els elogis personals, que allí se prodigan a nostres companys y amichs, en el concepte que 'ls mereix la obra en conjunt del «Institut Olotí», obra que vé a ser com la ponderació del esforç colectiu de molts individus y de més d' una generació; obra que inicià el may prou alabat bisbe Lorenzana fundador de nostra escola de dibuix y que avuy sols está a mitj camí, ja qu' en nostre concepte la finalitat d' aquesta obra ha de ser convertir nostra vila en un centre de cultura artística y un foc de moltes d' aquelles industries que tenen per basa l' ensenyansa y práctica de les belles arts. Es d' aquesta manera que l' «Institut Olotí», enten coadjuvar al engrandiment moral y material de nostra vila.

Llegeixintho y fixintshi els socis del «Institut» y compendrán que la obra que ab tant d' entusiasme fomentan no 's reduheix sols a passar ratos agradables escoltant bona música é inspirats discursos y poesies, sinó que hi ha quelcom més fondo, més trascendental y qu' un dia pot y deu influhir en el modo d' esser de nostra vila y en el pervenir de llurs fills. Llegeixintho y fixintshi també els indiferents que opinan benevolament que tot aquest moviment de l' «Institut» es obra de quatre senyors que se saben divertir sense fer mal a ningú. Fixintshi també aquells altres que opinaren que 'l Municipi no devia cooperar materialment en rés de la exposició regional celebrada l' any passat ni en rés de l' «Institut Olotí» a pretext de que 'l Municipi no deu sa-

crificar may els interessos generals als particulars. Aquests podrán deduir are de les opinions de la premsa barcelonina, quina mena d' interessos son els que resultan afavorits d' aquesta apoteosis que 'l nostre moviment artístich a proporcionat a la vila d' Olot; y per fi aquells altres que allavors y are y sempre ha tirat contra aquest moviment, llegeixintho també y tal volta entrant en reflexió, fins y tot careixent d' ideals y no sentint cap amor pel bon nom y grandesa de la vila en que han nascut ó s' han aixoplugat, pot ser compreguin que llurs fills demá pensarán diferentment d' ells y fins podrán donarse pena de la guerra tant sense solta qu' ells han vingut fent a la obra que ha merescut les alabances de la gent intel·ligenta de per tot arreu.

Exposades aquestes idees pel nostre compte, en el número prop vinent comensarèm l' extracte a que hem fet referència.

ELS JOCHS FLORALS

D' ENGUANY.

Es costum en la Institució d' els Jochs Florals al nombrarse 'l Consistori de Mantenedors que deu actuar l' any següent, posarhi per president una persona significada en el camp del regionalisme literari, històrich, social ó polítich. Aixís entre bisbes, sacerdots y fins militars, s' hi han vist homes de lletres com els Milá, els Bofarell, els Cortada, l' Exarabay etc. polítichs com en Permayner (Francisco), en Quintana (Albert)

y altres y fins republicans avansats com l'Almirall, en Serrallera, etc. L'any passat el còs d'Ajunts elegí al Sr. Pi y Margall.

Naturalment que tractantse d'un polítich com en Pi que si bé té fama de gran honradesa y d'una conseqüència d'idees que's l'admiració de la gent de Madrit que per aquest sol fet el consideran com una *rara avis* y que además ha consagrat la seva vida á la de defensa de la federació espanyola basada en l'autonomia de les regions (encara que des d'un punt de vista racional y filosófic molt distinct del nostre) la elecció no desdeya pás del criteri que s'ha seguit allí altres vegades, però si's té en compte qu'aquest home s'ha distingit además per un criteri atheista dels més crusos y una mania anti-religiosa portada al estrém, rés té d'estrany qu'enguany la festa dels Jochs Florals hagi donat qu'enraonar y fins qu'hagi sigut mancada d'aquell ambient de poesia casulana que tant agradosa la fa sempre.

Alguns han volgut suposar que la elecció de'n Pi fou un tret engegat contra quell cert ayre patriarcalment relligiós que en major ó menor intensitat acostuman á respirar els actes de la poética institució. Tal volta fós aquesta l'intenció de part d'algú, però la circumstancia de que al ferse la elecció no havia esclatat encare l'actual creuada anti-religiosa y la consideració de que 'ls demés mantenedors elegits son persones irreprovablement considerades des d'aquest punt de vista (algunes d'elles figurant dins del catòlicisme militant), portan á creure que la majoria obrá de bona fé y sols influhida per les consideracions avants apuntades.

Ignorém si 'ls dits mantenedors reclamaren y obtingueren alguna ga-

rantia, però lo cert es que desempeyaren sa missió ab tota exactitut y conciencia y es cert també que 'l mantenedor president s'abstingué escrupulosament en son discurs de tocar la qüestió relligiosa. Aquest discurs, que no es pás cap obra capdal, conté una bona y valenta defensa de la reivindicació de les regions, especialment de Catalunya y encare que no hi ha novetat en sa argumentació, posada en sa boca ha ressonat per tota la península. Sos devots l'aplaudiren á tot drap, més sense faltar á la correcció y respecte que's devia 'l local y á la concurrencia que l'omplia; també se aplaudiren per tothom, aquells conceptes del discurs que lligavan ab lo sentiment general y per més que la gran majoria dels concurrents no combregavan ab les idees relligioses de'n Pi, ningú 'l desayrà, sisquera en justa correspondencia del sacrifici que suposava en ell y els seus, no exteriorisar alguns principis que podian ofendre als de més, y aixís acabá la festa en pau.

Bé es veritat que després entre 'ls seus, diu que'n Pi's despatxá á gust de tots barbaritzant contra les comunitats relligioses y exposant totes aquelles antipátiques teories propies del jacobí obsecat y d'un cervell empedrehit y reaccionari en mitj de ses infules de lliberal, però aixó es mal de la bestia y rés té que veurer ab la festa dels Jochs Florals.

No's cregui que pretenem defensar l'elecció de'n Pi y Margall pera la presidencia d'una festa tant simpatícamment popular com la dels Jochs Florals, donchs encara que per un costat li reconeixém merits dels que allí's tenen en compte, per altra, son odi sectari contra una relligió al escalf de la qual germiná y florí aquella esplendent literatura de la que n'

es un brillant rebroll la poètica festa, havia de portar un deslluiment à la mateixa y li hauria portat major si les entitats qu' allí predominan no haguessin adoptat el criteri de no abandonar en mans d' altre els respectius llocs, creyém qu' era aquesta, circumstancia digne de ser tinguda en compte pera refusarli tal honor, però com sia qu' alguns periódichs han prés peu d' aixó pera fuetegar de valent no sols à la institució dels Jochs Florals, si nó al catalanisme en general suposantlo prostituhit en brassos del federalisme anti relligiós, volém posar les coses en el lloch que les hi correspónt.

Ja hem fet constar diferents vegades qu' el catalanisme no constituheix cap partit, es sensillament una aspiració y com à tal té la ventatga d' estar lliure d' aquelles solidaritats de personalisme y miseries humanes que son les que sovint malmeten als partits millor basats. Nosaltres aspirém à la reivindicació de la personalitat de Catalunya, personalitat ben caracterisada y dibuixada en la història, aspirém à la reconquesta d' uns drets qu' un temps ens eran ben reconeguts dins l' unitat del Estat espanyol, y cap mal ens fá, ans al contrari, qu' altres catalans coincideixin ab nosaltres en aquixes aspiracions per més que en aspiracions d' altra mena no poguém coincidir may. Per exemple, en una ciutat empestada per ses males condicions higièniques s' estranyara ningú de que blanchs y negres, amichs y enemichs coincideixin en la aspiració de secar ayguamolls, desguassar clavagueres y lograr tots els medis de purificar l' ayre que 'ls enmatzina? ¿No es comú vuere en els pobles acallar tots els odis y aplassar ses diferencies devant d' un perill comú? ¿Vol dir aixó abdicació de prin-

cipis ó transacció d' idees? Donchs aquest es el criteri que deu aplicarse en la qüestió qu' ens ocupa. ¡Tant de bó que tots els catalans, recordánt-nos no més que de nostra qualitat de tals tinguessim la virtut d' aplegarnos baix la bandera d' una aspiració comuna, la de nostra personalitat! ¡Tant de bó que totes les regions que integran l' Estat Espanyol compreguent quels propis interessos son més fermes per una germanó sincera que per una unitat absorventa ens unisem en una sola aspiració! Un cop satisfeta aquesta temps 'ns quedaria pera discutirles y aclarirles les demés aspiracions parcials; y potser ens entendriam més facilment, per quan no hi hauria qui fundés la seva fortalesa en la nostra divisió que procura fomentar.

Ben clares expresives y prodigades son les aspiracions del catalanisme pera que hajin de trontollar per causa d' una presidencia.

En quant à nosaltres, en aquestes pàgines hi hem consignat les bases de Manresa com à nostre códich polítich y hem senyalat La Tradició del Dr. Torras y Bages com à nostre evangeli regional y ni una paraula hem de afegirhi avuy.

Per acabar, consignarém qu' un dels diaris que més s' ha distingit en la campanya à que 'ns referim, fa gala de possehirlo el secret de la verdadera doctrina catalanista; ell sab bé, com y de quina manera ho hem de fer pera reconquistar nostra personalitat; escoltemlo à n' ell y 'ns dirà 'l modo de regenerar y fer reviuere aquell esperit de nostra terra catalana quant era gran y poderosa. ¡Llástima que no sap explicarho sinó en castellá!

A. B.

SECCIÓ COMARCAL.

BANYOLAS.

16 de Maig.

Senyor Director: El dia 9 del corrent vingueren a fer un passeig militar les forses del Regiment de Sant Quintín y un escuadró de Trevinyo de guarnició a Girona, acompanyats del Comandant General y el General de divisió, tocant la música algunes pessses en la Plassa y regressant cap a Girona entre tres y quatre de la tarde.

El dia 13 se celebraren els funerals per l'ànima de la Sra. de nostre estimat amic en Joseph Vives, als que hi assistí una gran gentada.

Els pagesos celebraren la festa de son patró Sant Isidro ab Ofici en l'iglessia del Monastir y balles a la Plassa.

Nostre volgut amic en Joan Matamala, té una casa en construcció, y al haverla cubert hi possá la hermosa senyera quatre vegades barrada, lo que mereix un elogi.

El dia 17 contrauhen matrimoni, nostre compratí y amic en Marián Malagelada ab la simpática y bella senyoreta D.ª Mercés Figa y Sala. Deu dongi a la novella parella tota classe de felicitats y una interminable lluna de mel.

Acaba de morir el rich propietari D. Joseph Torrent y Alsius. De des aquestes colúmenes doném el més sentit condol a la seva Sra., fillets y familia tota y que Deu l'agí acullit en la Gloria.

Era el finat una bona persona, caritatiu y ayman de tothom; dupto que tingués cap enemich.

Tenim el candidat republicá Sr. Serracera que fa días recorra'l districte; en la vesprada d'abir feu un discurs de propaganda en el Teatre «Centre Banyolense».

El corresponsal.

TORTELLÁ

17 de Maig.

Molt Sr. meu y volgut amic: Ha obtingut el segón premi en el concurs de Mestres celebrat durant les fires de Sta. Creu a Figu-

ras, nostre excel·lent amic el distingit y estudós mestre d'aquesta localitat D. Joan Bosch Cusi. Tenim una gran satisfacció a donarli la mes coral enhorabona des d'aquestes columnes y li desitjem qu'aquestes distincions tant merescudes les pugui fruhir tot sovint.

El dimars passat, entre una y tres de la tarde caygé una forta calamarsada acompanyada de llamps y trons y acabant ab un devassall d'aygua convertint nostres carrers en rius.

Els blats se n'han sentit un xiquet y si les plujes continuan tots ens en sentirem.

La diada de Sant Isidro s'ha celebrat aquí ab Ofici relligiós, professó, balls y ball de nit.

El corresponsal.

SANT ESTEVE DE BAS. 17 de Maig.

El diumenge prop passat se celebrá en aquest poble la festa del Roser y tant les funcions religioses com civiques se vejeron sumament concorregudes.

El dijous passat els pagesos d'aquest poble celebraren la festa de son patró Sant Isidro y tant el ofici del mati com les balles de la tarde estiguéren molt animades.

Fa días que si no es una hora ja ho es una altre no passa sense ploure. Si'l temps continúa aixis aviat nos tornarem garnotes.

Per ara la passa de *glossopeda y pesta vorina* que regna per aquests encontorns sembla que vá minvant un poch respecte a 'ls animals de la rassa *bovina*, però en cambi creix cada dia més entre 'ls xays y ovelles y aixó jo crech que 's degut a que 'l nostre Senyor Ajuntament, no fa cumplir el bando publicat días enrera, puig no sols córren els animals d'un punt al altre cosa prohibida en el bando, sinó qu'encare fan pitjor y es que molts animals malalts surten y atravessan la carratera y van allá ahont ells volen sense que ningú els hi prohibexi pera evitar nous contragis.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

La Junta organitzadora per a l' XII Certamen Literari que deu celebrar-se en la vinenta festa Major de nostra vila, á quedat constituïda de la següent manera: President, D. Eliseo Sala, Tresorer, D. Joaquim Porxas, Secretari, D. Joaquim Esquena, Vocals, D. Joaquim Llitjós y D. Miquel Sacrest.

El temps segueix insegur com fins aquí donchs si bé han fet algunes atinades espléndides, cap tarda hem escapat de pluja, poca ó molta cayguent algunes vegades á vessar. Els camps se presentan hermosíssims però es de temer que si persisteixen les humitats els blats se tirin á perdre.

Dijous passat durant la tamborinada de la tarda, caygué un llamp sobre una casa del poble de Las Presas, enderrocant un tros de la tortugada y d' una canonada de conducció d' aygua; després prengué una barana de ferro hont se disolgué. No hi hagué desgracies personals, per més que 'ls de la casa quedaren bon rato assombrats per lo exalació particularment dues criatures que trobantse molt prop de la corrent sufriren majors conseqüencies.

Per bon conducte sabem que la presència del Jurat Calificador de nostre certamen d' enguany havent sigut oferta al il·lustrat catedràtic Dr. Bartomeu Robert ha sigut ja acceptada per aquest. Ens n' alegrém.

El dia de l' Ascensió del Senyor, á les set del matí feren sa primera comunió 'ls alumnes del Col·legi dels PP. Escolapis que venian ja preparats per tant solemne acte. Els hi dirigí una plática pre-

paratoria el Rvnt Pare Rector y 'ls joves s' acostaren á la divina taula ab notable compunció y reculliment. Fou un acte lluhit y en estrém commovedor.

Dijous al matí tingué lloch un certamen d' aucells á Sant Roch organitzat pels auscellistas d' aquesta vila. Se tocaren algunes sardanes per a finalisar la festa.

Dijous á la nit al carrer de la Clavaguera y adjacents s' hi notava molt moviment y desfici. Se tractava de dós nens de poch anys que desde la tarda faltavan del domicili de llurs pares, sens que fós possible trobarlos en lloch. Els dependents de l' Autoritat y molts vehins venian hores ha, recociant les gorgues y margenades del riu y Bodatosca sent inútils sos treballs ab gran desesperació dels pares que temian, cada vegada ab més fonament una desgracia. Per fi á cosa de la una de la nit s' els trobá decayguts y arrudits sota uns noguers de prop de l' hostel de la Solfa. Era que avéntse escapat á passeig de amagat de llurs pares els havia atrapat la pluja primer y la fosca després perdentse entre 'ls viaranys de del Bodatosca.

El dijous tingué lloch en el "Centro de Católicos," una escullida funció cómica-lírica, posaren en escena la sarsuela *Els Bandolers* y la pessa *Un barret de riallas* siguent molt aplaudidas l' una y altre de les obres.

Els dias 14, 15 y 16, en el convent dels PP. Caputxins tingué lloch un solemne triduo en honor de la Beata Maria Magdalena de Martinengo, dels condes de Barco, religiosa capuchina, beatificada per S. S. Lleó XIII en les augustes ceremonies del Any Sant que acaban de transcórrer.

El divendres dia 10 del corrent cap á

les cinch, durant un fort temporal de aygua y calamarsa, caygué un llamp al campanar del Monastir de Ripóll, seguint per l'iglesia, y causant desperfectes de consideració. Un dels marlets angulars ha sigut enterament destruït y llesades les pedras, algunes de les quals passen de dues arrobes, per sobre 'l teulat, ocasionant trencadisses, no solzament de teules, si que també, ahont no hi havia volta, de llatas y fins vigas. L'ala del claustre adossada al temple, ha quedat casi sensa coberta, dintre 'l temple ha estabellat la caixa de l'orga, deixant intacte la tuberia y malmés alguna vidriera, sobre tot la millor de totes, la de sobre la porta.

A la sagristia no hi ha quedat vidre sencer y un gros armari ha sigut arrencat ab bastiment y tot.

Per sort no ha passat cap desgracia personal. Unicament han rebut l'espant que 's pot considerar les solas tres cambreras de la Verge, que 's trobavan dintre del temple en aquella hora arreglant l'altar.

La Junta Permanent de l'Unió Catalana está acabant los treballs pera la celebració de l'Assamblea General de Delegats, que 's reunirà en la ciutat de Terrassa 'ls dias 26 y 27 d'aquest mes.

Hem rebut del Govern Civil de la provincia, una fulla en la que 'l Sr. Gober-

nador fa públiques les conclusions d'un dictamen facultatiu que encomaná al senyor Inspector provincial, ab motiu del increment que prent la malura de la glosopeda entre el bestia boví de llana.

En aquest dictamen se deixa ben sentat el caracter de la malaltia, se senyalan y especifican sos símptomes més característichs com son lleugeres esgarrifances, disminució de la gana, decaïment de la bestia, dificultat de remugar, rigidés en els moviments, boca calenta, pols petit y sech y respiració fatigosa.

Com á medis profilactichs recomana el complert aïslament y desinfeccio dels estables y quadres hont hi hagi hagut besties estacades.

Com á tractament, preconisa guardarlos de les corrents d'ayre, temperatura suau bons jassos y us de l'aygua tebia pera la beguda: en cassos de més intensitat del atach, se poden emplear les sangries y 'n cas necessari les ajudes. Quant l'ulceració está ja declarada se deuen rentar les nafres ab decoccions de barreja de llanten, vinagre y mel. A les de les potes s'hi pot aplicar l'engüent d'Egipte ab sulfat de zinch etc. Si son rebeldes á la curació se pot arribar fins al cauteri.

Creyém que 'l Sr. Governador ha fet una bona obra publicant aquest dictamen y nosaltres li doném les gracies per l'atenció d'enviarnosel.

Olor.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 11 al 18 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIONS				
Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
16	Anselmo Serra Coma. . .	S. Bernat	casat	62
17	Bonaventura Moliner Munts	Presó vella	viuda	74
18	Maria Fradesa Serrat. . .	P. ^a Palau	soltera	22
Noys, 0.			Noyes, 0.	
NAIXEMENTS				
Noys, 4.			Noyes, 3.	
Total defuncions, 3.			Total nexaments, 7.	

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l' acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, nùm 9, de aquesta vila s' ha rebut un complet y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' estiu, confeccionanse trajos á mida desde l' mòdich preu de 20 ptes. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

SADERRA, PRAT Y C.^A

BANQUERS

Olot (Valls nous.-1.)

Comptes corrents, giros dintre y fora d' Espanya, depòsits, descomptes, comissions, pagos á totes les dependencies del Estat y de la Provincia etc.

Pera la compra y venta de valors, aquesta casa compta ab agents en les plasses mercantils de Barcelona, Madrid y Paris.

Se negocian los cupons del próxim venciment.